

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedientja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven tedne in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 197.

V Ljubljani, v sredo 29. avgusta 1894.

Letnik XXII.

Krščanska zmaga na Koroškem.

Včeraj donesel nam je brzojav novico, katere je gotovo neizmerno razveselila vsacega dobromislečega katoličana. Kandidat krščansko-socialne stranke, Peitler, je namreč bil pri državnozbornski volitvi na Gorenjem Koroškem z osmimi glasovi večine izvoljen proti nemške-liberalnemu kandidatu Winklerju.

Reči moramo, da si skoro nismo mogli nadejati takega uspeha pri prvem naskoku, katerega je vpriporila krščansko-socialna stranka na Koroškem zoper liberalce. Neznatna večina tudi kaže, da izid do zadnjega časa ni bil gotov. Le strogi disciplini krščanskih volilnih mož se je zahvaliti, da so zmagali.

Ta volitev je velepomembna. Kaže namreč, kako povsod propada v Avstriji židovsko-liberalna stranka. Nemška Koroška je bila do zadnjega časa nepremagljiva trdnjava nemških liberalcev; niti sanjali niso, da bi njih pristave ne bili zagotovljeni mandati v državni in deželni zbor. In sedaj pri prvi priliki vidijo, da so poraženi. Liberalci napeli so vse sile, da zabranijo izvolitev krščansko-socialnega kandidata; še dan pred volitvijo klical je Steinwender svojim vernim, da bi bila taka volitev „ein Schandfleck“, sramota za Koroško. Ta sramota je sedaj zadela židovski liberalizem tudi na Koroškem in tudi nemški Korošci bodo imeli krščanskega poslanca v državnem zboru, kar je nekaj čisto novega. Dal Bog, da bi ne ostal dolgo sam, marveč da pri splošnih volitvah dobi s Koroškega še kaj več tovarišev v državni zbor.

Kar pa nas Slovence pri tej volitvi še posebno veseli, je to, da so uprav slovenski volilni možje, katerih se je računalo zanesljivih 12, glasovali za krščanskega kandidata ter mu ravno s svojimi glasovi pripomogli do zmage.

Res da slovenskim volilnim možem ni bilo težko odločiti se, za katerega kandidata naj glasujejo. Silne so namreč rane, katere je vzlasti koroškimi Slovincem zadal židovski liberalizem. V verskem, narodnem in gospodarskem oziru čutili vzlasti Slovenci na Koroškem vse nesrečne posledice vladajočega liberalizma. Zato skušajo se otresti te more in zato se združijo s krščansko-socialno stranko, katere ima to neizmerno zaslugo, da je v srce zadela židovsko-liberalno stranko na Dunaju in da sedaj zmaganesno prodira s svojo zastavo tudi po drugih kronovinah.

Agitacija za to volitev je bila na obeh straneh zelo živahna. Najboljše sredstvo za krščansko-socialno stranko pri agitaciji je bil sklep deželni zbora koroškega, po katerem so nastavili v deželni bolnišnici za postrežbo bolnikom — protestantske diakone. Te je vzburilo tudi nemške Korošce, ki so znani kot skrajno popustljivi posebno v verskih stvareh. Ta dogodek odprl jim je oči, kam pridejo, ako jim bodo tudi še v prihodnje županovali liberalci.

Nadejamo se, da poraz liberalizma ne bo Slovincem v korist le v verskem in gospodarskem oziru, marveč da nam bo pravcoljubje krščanskih socialstov v provspah tudi v narodnem oziru. In da se v tem smislu presnavljajo razmere v Avstriji, to nam spričuje tudi ta volitev, katero zato pozdravljamo veseli in hvaležni, čestitajoč vrlim krščanskim možem, ki so jo omogočili s svojo delavnostjo in značajnostjo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. avgusta.

Razpust ogerskega državnega zbora.

Ogerska vlada nima nobene zanesljive večine v zbornici poslancev. Skrajna levica jo bode le tako dolgo

podpirala, da bodo vsi proticerkveni zakoni dobili cesarsko potrjenje. Ko pride reforma uprave na vrsto, bodo se uprle vse opozicijske stranke in vlada pride v manjšino. Zatorej se v vladnih krogih že misli na razpust državnega zbora. Pri novih volitvah je pa upati, da katoliška stranka nastopi z vso odločnostjo. Slovaki, Rumuni in Srbi tudi ne bodo držali rok križem in prav lahko se pripeti, da vlada ne dobi potrebne večine in bode moral naposled odstopiti mogočni Wekerle.

Volilna reforma na Francoskem. Sedanja vladna stranka misli zopet na volilno reformo. Boji se, da bode po sedanjem volilnem redu pri prihodnjih volitvah voljenih blizu sto socialstov. Da se to prepreči hočejo zopet vpeljati listni skrutinij, katerega so bili odpravili, ker ob svojem času vladajoči stranki ni ugajal. Po tem bi pa mnenju sedanje večine ne prišel noben socialist v zbornico. Na Francoskem radi spreminjajo volilni zakon, ali vselej le tedaj, kadar se večina boji za mandate. Utegne se pa pač pripetiti, da se zmerni republikanci zmotijo in jedenkrat z volilno reformo dosežejo baš nasprotni uspeh. Pri listnem skrutiniju pridejo bolj politična načela v poštev, nego osetne vrline poslancev in kdo ve, če se socialne ideje niso že toliko razširile, da bi kak volilni red baš socialistom ugajal.

Dansko. Utrdbe okrog Kodanja so dodelane in so stale lepo svoto 8 milijonov kron. Zaradi teh utrdb so bili dolgoletni boji v zbornici. Opozicija se je na vso moč upirala, ali vlada se ni na njo ozirala. Vse mesto je sedaj zagrajeno. Utrdbe so narejene po najnovejših iznajdbah in skušnjah. Nekateri veščaki pa vanje nimajo vendar prav nobenega zupanja. Po njih mnenju so preobširne. Danska nima toliko vojakov na razpolago, da bi jih mogli braniti. Jedino tedaj bi imele kaka veljava, ko bi Danci imeli

LISTEK.

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

XX.

Pripovedoval je to povest s čudovito verjetnostjo. Jaz, ki mu verjeti nisem mogel, sem ga občudoval. Vsi dogodki francoske revolucije bili so mu popolnoma znani; govoril je o njih z veliko zgovornostjo in pripovedoval o vsakej stvari zanimive prigodke. V njegovem govorjenju bilo je nekaj vojaškega, a ni mu nedostajalo one okretnosti, ki je lastna boljšim krogom.

»Oprostite mi«, dejal sem mu, »da Vas kar tako nagovarjam, kar tako brez naslova.«

»Tega si ravno želim«, odgovoril je. Od svoje nesreče imam vsaj to korist, da se lahko smejem vsem praznim stvarim. Zagotavljam Vas, da se bolj ponašam s tem, da sem človek, kakor pa da sem kralj.

Zjutraj in zvečer sva se dolgo pogovarjala in ne oziraje se na njegovo sleparijo, zdelo se mi je njegovo srce dobro, čisto, željno po vsem pravno dobrem. Večkrat sem mu že hotel reči: oprostite, jaz bi Vam rad verjel, da ste Ljudevit XVII., a odkritosrčno Vam povem, da sem prepričan o nasprotnem; bodite tako dobri in odpovejte se

tej domisljiji. Vše sem si na tistem premišljeval lepi govor, s kojim bi mu dokazal ničevost vsake lazi, tudi lažij, ki se nam zde nedolžne.

Odlasal sem od dne do dne, vedno sem pričakoval, da se bode najino prijateljstvo še bolj utrnilo, a nikdar se nisem upal izvršiti svojega namena.

Kadar premišlujem kako malo poguma sem imel, vedno se opravičujem, češ da je to zahtevala uljudnost, pošena bojazen, da bi ga ne žalil in kedo ve, kaj še vse. A ta opravičevanja mi ne zadostujejo in ne morem zamolčati, da bi mi bilo v večje zadoščenje, ako bi ne bil molčal. Hlinjenje, da se verjame goljufiji, je znamenje malosrčnosti; zdi se mi, da bi tega ne storil nikdar več.

Da, malosrčnost! Gotovo v kočljivih zadevah je težko reči komu: Jaz vam ne verjamem. Razjezi se in mi izgubimo veselje njegovega prijateljstva, morda nas obsuje še s psovskami. A vsaka izguba je bolj častna, ko laž. In mogoče je, da bode revež, ki nas je psoval, videl, da se ne verjame njegove slepariji, pozneje na tistem občudoval našo odkritosrčnost, ki ga bode nagibala k premišljevanju, in to ga morda privede na boljšo pot.

Čuvaji so skoro verjeli, da je on res Ljudevit XVII. in ker so že videli, kako se sreča

vrti, niso obupali, da bode enkrat prišel na prestol francoski in da se bode spominjal njihove tako udane postrežbe. Imel sem čast, i videti ono imenitno osebo. Bil je srednje velikosti, 40 do 45 let, precej debel in popolnoma borbonskega obraza. Verjetno je, da ga je slučajna podobnost z Borboni zapeljala v to žalostno vlogo.

XXI.

Treba mi je, da se obtožim se neke druge človeške slabosti. Moj sosed ni bil brezbožen, včasih je tudi govoril o verskih čutilih, kakor človek, ki jih spoštuje in mu niso tuja, a bil je vedno poln neutemeljenih predsodkov proti krščanstvu katerega bistvo je malo poznal, a toliko bolj vedel, kako se zlorablja. Površno modroslovje, ki je vladalo na Francoskem pred in po revoluciji, ga je bila zaslepilo. Zdelo se mu je, da moramo Boga moliti bolj čisto, ako prav ne verujemo, kar nam oznanja evangelij. Condillaca in Tracy-ja ni prav dobro poznal, pa častil ju je vendar kot največja misleca in domisljeval si je, da je Tracy dognal vsa mogoča modroslovna vprašanja.

Jaz, ki sem se bavil bolj z modroslovjem, ko z drugimi rečmi, ter čutil slabost onih nauk, ki imajo svoj temelj v skušnjah in sem poznal grde zmote »kritike«, koje se je bil oprijel čas Voltairjev, da bi oblatil krščanstvo; jaz ki, sem bil

kacega zaveznika, ki bi jim dal vojakov. V tem slučaju se pa jim ni bati tudi brez teh utrd. Potrošilo se je torej mnogo denarja, o katerem se ne ve, če bode kaj koristil.

Razgled po slovanskem svetu.

G. Kliment Čermak.

c. kr. konservator in predsednik muzejnega društva časlavskega, se je mudil včeraj v Ljubljani na svojem potu od arheološkega sestanka splitskega. V svojem listu smo imeli že večkrat opozarjati na tega znamenitega učenjaka iz bratskega nam češkega naroda, ki je na polju starinoslovja, vzlasti gledé predzgodovinskih izkopin jedna prvih avtoritet na Češkem. Po svojih strogo objektivnih in nepristranskih preiskavah je prišel do zaključka, da vsaj v Časlavi izkopine ne kažejo nobenega presledka v svojem razvoju in same trdijo, da je Slovan v tistem kraju domačin od pradavna. Neumorna pridnost diči poleg bistrega, globokega znanja g. Čermáka. Da vsaj po nekoliko izpoznajo naši bralci njegovo delavnost, naj omenjamo tukaj, da je poleg mnogih znanstvenih spisov prišel tudi posebne vrste arheološko slovstvo: povestice za mladino, v katerih jo saznanja z raznimi izkopinami in njihovim pomenom. Take povestice bi se kaj lepo podale tudi v slovenščini, saj so naše zemlje tudi bogato založene s predzgodovinskimi znamenitostmi. Izdal jih je g. Čermák že jako mnogo. Poleg tega zdaje sedaj veliko delo: „Mince království českého za panování rodu habsburského od roku 1526.“ S tem jako bogato ilustrovanem delu (v založništvu F. Hoblika v Pardubicah), ki smo je že priporočili svojim bralcem se dovrši numizmatično delo velike cene. Zvezek stane s poštino vred 1 gld. 50 kr. Neko posebno srečno misel g. Čermáka moramo tu še posebej omenjati. V Časlavi so imeli nedavno slovesnost šolske Matice. Pri ti priliki je izdal več starih čeških pesmic, vsako na poseben listek in naslovni list je okrasil s kako zanimivo sliko iz starih čeških knjig. Prodajal jih je po 2 kr. in od vsake je imela šolska Matica 1 kr. dobička. Lepo svoto je s tem skupil. Te pesmice se lahko dobé še pri njem. Nadejamo se, da se tudi Slovenci bližje seznanimo s spisi tega vrlega mešč. učitelja in arheologa.

Cigaletova slavnost.

Po programu, ki ga je priobčil „Slovenec“ 11. t. m., izvršila se je minolo nedeljo prav lepo slovesnost v spomin Mateju Cigaletu. Črni Vrh se je ta dan oblekel v praznično obleko; postavljenih je bilo mnogo slavolokov in mlajev, raz hiše so vibrale zastave. Zlasti je bil ozaljšan prostor okolu spomenika.

Nekako o 1/2.10. uri so naznanjali topiči, da so došli ljubljanski gostje. Sprejeli so jih odbor za Cigaletov spomenik, občinski odbor in požarna bramba. Ker je bilo vreme jako ugodno, prišlo je prav mnogo častiteljev Cigaletovega narodnega delovanja.

prebral Guénée-ja in druge velike može, ki so strgali tej krivi kritiki krinko z obraza; ki sem bil prepričan, da se ne more z logiko ovreči Boga in uničiti evangelijev; jaz, kojemu se je zdelo neumno, upirati se nazorom kristijanskim in vdati se modi, ki sem vedel, da je mogoče spoznati kako priprosta in vzvišena da je katoliška vera, ako se je ne gleda v njenej karikaturi, jaz sem se oziral bojzljivo na človeške slabosti. Besede površne mojega sosedá so me zmotile, akoprav mi ni mogla uiti njihova površnost. Zatajil sem svojo vero, pomišljal se, premišljal je li prikladno, ugovarjati ali ne; rekel sem si, da ne koristi ničesar in hotel sem se pogovoriti, da sem opravičen!

Grda malosrčnost! Kaj pomaga, ponašati se samodopadljivo z obče veljavnimi nazori, ako nimas prave podlage? Res je, da je gorečnost o nepravem času znak neponižnosti in da lahko nevernika še bolj razljuti. A odkrito in ponižno izpovedati, kar trdno veruješ, bodisi tudi tam, kjer ne upaš, da ti bodo pritrdili, ampak da te bodo še nekoliko zasramovali, je tvoja sveta dolžnost. Taka plemenita izpoved izvrši se lahko povsod, ne da bi se hotel kazati misijonarja.

Dolžni smo, izpovedati važno resnico v vsakej priložnosti, ako tudi ni upanja, da se bode spoznala takoj, pa vendar pripravi srce tretjega do tega, da jo bode enkrat sodil bolj nepristransko in da bode tako zmagala resnica. (Dalje sledi.)

Udeležila so se slavnosti naša literarna društva. Slovensko Matico sta zastopala predsednik profesor Fr. Levec in tajnik E. Lah; družbo sv. Mohorja profesor dr. J. Sket; Pisateljsko društvo učitelj in vrednik A. Funtek; društvo „Pravnik“ pa je bilo najbolj zastopano. Poleg predsednika, slavnostnega govornika dr. Ferjančiča, so bili navzoči dr. Babnik, dr. Majaron in več drugih udov. Dalje smo opazili mej udeleženci zastopnike idrijske čitalnice, idrijskega delavskega bralnega društva, prof. Murkota z Dunaja, prof. Apiha iz Celovca, c. kr. sodnika Gandinija iz Idrije, c. kr. sodnika M. Gabrijelčiča iz Ajdovščine, dr. Kendo iz Vipave, mnogo učiteljev in več drugega občinstva od blizu in daleč.

Ob 10. uri je preč. g. dr. Lampé v lepem cerkvenem govoru pokazal, da je naša sv. vera prava in da moramo po nji živeti, da je pa življenje po sveti veri tudi največja sreča za vsakega kristijana, kar spričuje tudi življenje vedno vernega M. Cigaleta; po govoru pa je opravil slovesno sv. mašo za dušni pokoj slavljenčev.

Po sveti maši se je vršilo odkritje. Spomenik je izdelan v obliki četrkotne piramide na dveh podstavkih in je postavljen ob križpotju cest iz Idrije, Vipave in Logatec. Izdelal ga je kamnosek M. Tomažič ml. iz Vipave. Jako okusno ograjo je napravil ključavničar Rebek v Ljubljani, tako da je spomenik tudi v kras črnovrški vasi.

Pred odkritjem so najpoprej zapeli pevci idrijske čitalnice prav dovršeno ganljivo Jenko-vo „Molitev“. Slavnostni govornik dr. A. Ferjančič je na to nartal življenje, delovanje in zasluge M. Cigaleta. Po udarjal je posebno njegovo neutrudno delavnost na narodnem polju in njegovo nesebično ljubezen do mile materinščine ter ga proslavljal kot vzornika domoljubov in priporočal njegov spomin hvalečnosti slovenskega naroda.

Po slavnostnem govoru so zapeli pevci še Nedvedovo „Domovina mili kraj“ in Belarjevo „Rojakom“.

Skupni obed je bil v prostoril g. Ivane Lampe. Nad 70 udeležencev se je zbralo v okusno ozaljšani dvorani. Da ni bilo brez naudušenih zdravic in napitnic, umevno je samo ob sebi. G. J. Pipan, nadučitelj v Črnem Vrhu, je prisrčno pozdravil vse udeležence in v izbranih besedah nazdravil presvetlemu cesarju, ki je dal vsem narodom širne Avstrije jednako pravico. Pod njegovim varstvom se je razvijala tudi naša materinščina, pod njegovim varstvom je bilo mogoče tako vspešno delovati M. Cigaletu.

G. akademik Fr. Raznožnik je nazdravil slavnostnemu govorniku dr. A. Ferjančiču, g. trgovec J. Vidmar dr. Lampetu kot najzvestejšemu častilcu Cigaletovemu, ker kot on posvečuje svoje življenje delu za narod.

Gospod profesor Levec spominja se mnogovrstnega delovanja Cigaletovega, omenja njegovih zaslug za slovenske učne knjige, njegovega truda za Matico Slovensko in kot predsednik iste nazdravi črnovrški občini in Črnovršcem kot rojakom M. Cigaleta.

G. dr. D. Majaron povdarja, da je Cigaletova slavnost pravniška slavnost, ker si je pokojnik stekel največ zaslug za pravniško imenstvo. Dolžnost pravnikov bi bila postaviti spomenik. Prehiteli so jih Črnovrčani in s tem proslavili sebe. Po obliki je bila napitnica izvirna. — G. učitelj J. Šemrl nazdravi društvu „Pravnik“, ki je širilo zanimanje za slavnost in nabralo za spomenik med udi nad 70 gld. — G. dr. A. Ferjančič se zahvaljuje kot predsednik društva „Pravnik“ za zdravico, proslavlja Cigaleta kot vzornika slovenskim pravnikom, ki ga hočejo posnemati, nazdravlja njegovemu spominu in odboru, ki ga je proslavil. — Napivalo se je še deset let starejšemu bratu Cigaletovemu, 85 letnemu še čvrstemu Gašperju, gospej Ivani Lampé, ki je dala brezplačno svet, da se je postavil spomenik in vrlim idrijskim pevcem, ki so res s prelepim, izbranim petjem zabavali udeležence. Prečitali so se tudi došli pozdravi in telegrami.

Kmalu po popoldanski službi božji so šli udeleženci v Lome do rojstvene hiše Cigaletove. Na čelu je korakala požarna bramba. Ob poti v Lome je bilo postavljenih več mlajev in slavolokov. Pred rojstveno hišo je pozdravil čestilca Cigaletove sosed njegov, preprost kmečki posestnik Gašper Rudolf, ob enem odbornik za Cigaletov spomenik. Krepko jim je zaklical: Dobro došli! „Vem“, pravi, „zakaj ste došli semkaj v Lome. Ponosni smo tudi sosedje na to, da je med nami tekla zibelka možu, ki je mnogo pripomogel, da dobivamo spise od gosposke v jeziku, ki ga umemo... Pomnili bomo

današnji dan in mladini klicali: Glej tako časte može, ki je celo življenje pridno delal za vse Slovence“ i. t. d.“ Na vse udeležence je naredil pozdrav dober vtis.

Ko je moški zbor črnovrške požarne brambe odpel nekaj pesmij, pričel je preč. gosp. dr. Fr. Lampé svoj govor. Prav poljudno je razložil, zakaj se je vzdala v rojstveno hišo spomenska plošča.

V rojstveni hiši se je naučil slavljenec lepe materinščine, v njej se privadil vseh mnogovrstnih izrazov, ki jih je potem porabil pri svojih slovstvenih delih, zlasti še pri Wolfovem slovarju, tako, da je črnovrška govornica mnogo vplivala na razvoj slovenščine. V rojstveni hiši se je odločil Cigale za pravniški poklic, ker mu je bilo hudo, da gosposka ne piše kmetu v onem jeziku, ki ga jedinega ume. — Take misli je razvijal preč. g. dr. Lampé v svojem govoru, ki so ga vsi nazoči z vidnim zanimanjem poslušali.

Po govoru se je odkrila plošča, domači pevci so zapeli nekaj odbranih lepih pesmij, udeleženci so se nekoliko pokrepčali in par pozneje došlih telegramov se je prebralo.

Tako se je končala Cigaletova slavnost. Udeleženci iz vseh krajev slovenske domovine in zastopniki naših literarnih društev pričajo, da je bila vseslovenska, dostojna mnogovrstnih Cigaletovih zaslug.

Drugi dan, 27. t. m., so bile v črnovrški župnijski cerkvi mrtvaške molitve in dve sv. maši za dušni pokoj M. Cigaleta. Navzoč je bil tudi odbor za njegov spomenik.

Mir in pokoj njegovi duši! Slava njegovemu spominu!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. avgusta.

(Obletnica prvega slovenskega katoliškega shoda.) Dve leti sta prešli, odkar je zboroval prvi slovenski katoliški shod. Nasprotniki so pred njim hoteli uničiti njegov pomen; toda ni se jim posrečilo. Ideje, katere je ob krščanstva večnih resnicah oživil naš katoliški shod, niso ostale brez sadov. S prisrčnim veseljem se lahko oziramo v prešli leti. Organizacija našega ljudstva napreduje od dne do dne, katoliško časopisje mej Slovenci se lepo razvija, društva na katoliškem temelju se snujejo povsod in — jasnost v načelih prodira v najširše kroge. Mali smo sicer Slovenci, toda v marsikaterem obziru smo lahko drugim narodom v vzgled. A to naj nas ne povzdiguje, marveč daje naj nam le še več bdrila, da vstrajamo na pričetni poti. Požrtvovalna vzajemnost vseh katoliško mislečih mož naj raste in se krepi. To željo nam budi spomin prvega slov. kat. shoda ob njegovi drugi obletnici.

(Duhovniške spremembe v ljublj. škofiji.) Dr. Ivan Korén je imenovan za adjunkta v bogo-slovnem semenišču, dr. Jožef Debevec za prefekta v Alojzijevišču. Dr. Frančišek Ušeničnik je nameščen kot mestni kapelan pri sv. Jakobu v Ljubljani. Premesčeni so gg. kapelani: Dr. Ivan Mauring iz Kranja kot kapelan v St. Vid pri Zatičini, Frančišek Perné od sv. Jakoba v Ljubljani kot kapelan in katehet v Kranj, Leopold Rihar iz Križev pri Trziču kot župni upravitelj v Gojzd. Namešчени so kot kapelani gg. novomašniki: Ivan Strukelj na Krki, Andrej Krajec v Šmihelu pri Novem Mestu, Jožef Volc v Križih pri Trziču. — G. Martin Poljak, kapelan v Šmihelu, gre za župnega upravitelja v Ajdovec.

(Mil. g. Andrej Šterk), škof krški je iz svojega domačega kraja na Krk prišel v soboto popoldne. Duhovščina, uradništvo in ljudstvo ga je veličastna vsprejelo. Mesto je bilo vse okrašeno s svetjem, banderi in slavoloki; zvečer je bilo razsvitljeno. — V nedeljo dne 26. je bilo slovesno vmesčenje. Škofa je pred altarjem pozdravil krški prošt dr. Bolmarčič. Zvečer je bila zopet razsvitljava. Dobro krško ljudstvo se je zavedalo te dni, da je dobilo zopet očeta v svojo sredo.

(Umrli) je sinoči ob 7. uri po kratki bolezni c. kr. sodišča svetnik in okr. sodnik v Radovljici, gospod J. Bric. Jutri popoldne prepeljejo truplo v Ljubljano in bode ob 5. uri pokopano pri sv. Krištofu. N. v m. p. — (Imenovanja.) Imenovana sta inženjerja I. Böltz in A. Schwab nadinženjerjema in stavbinski pristavi

Neumayer, Bloudek in Hilbert inženjerji za državno službo na Kranjskem.

(O vsprejemu v kranjsko gimnazijo za šolsko leto 1894—95.) Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo je blagoizvolilo z Najvišjim odločilom z dne 21. julija 1894. leta najmilostiveje odobriti ustanovitve državne gimnazije v Kranju. — Vsled razpisa visokega c. kr. ministerstva za blagočastje in nauk z dne 30. julija 1894. leta, se ta državna gimnazija v imenovanem šolskem letu, kakor smo vže priobčili, naprej odpre z dvema najnižjima razredoma ter se v nastopnih šolskih letih popolni polagoma v popolno gimnazijo takó, da se vsako leto odpre po jeden najbližji višji razred. Šolsko leto 1894—95 se prične dne 15. septembra t. l. Vpisovanje učencev bode dne 15. septembra t. l., in vzprejemne preskušnje se izvrše dne 17. septembra t. l. Učenci, ki želé biti vzprejeti, se morajo dne 15. septembra t. l. od 8. ure dopoldne dalje v spremstvu svojih roditeljev ali njih namestnikov pri vodstvu tega zavoda v sedanjem šolskem poslopu v Kranju izkazati s krstnim listom in z obiskovalnim ali zadnjim šolskim spričevalom. — Vsprejemna taksa znaša za tiste učence, ki vstopijo v I. razred ali ki v poslednjem šolskem letu niso bili učenci jedne izmed obeh gimnazij v Ljubljani, 2 gld. 10 kr., prispevek za učila in igralne pripomočke pa 1 gld. 20 kr. — Da se novi državni gimnaziji zagotovi primerno število učencev, kakor tudi zategadelj, da se, kolikor je moči, razbremenita obe državni gimnaziji v Ljubljani, se vsled zgoraj navedenega visokega ministerskega razpisa ukazuje, da se odslej tisti učenci, katere je po njih rojstvu ali po njih rodbinskih razmerah šteti za pripadnike kranjske gimnazije, t. j. učenci iz ozemlja c. kr. okrajnih glavarstev Kranj in Radovljica in iz ozemlja c. kr. okrajnega sodišča Kamnik, po razmerju aktiviranja posameznih razredov državne gimnazije v Kranju ne vzprejmó v ljubljanski dve gimnaziji, ali pa samo v posebnega ozira vrednih slučajih z dovolitvijo c. kr. deželnega šolskega sveta. Tistim učencem, kateri so na obeh državni gimnazijah v Ljubljani že prebili vsprejemno preskušnjo za I. razred šolskega leta 1894 1895, ni delati iznova vzprejemne preskušnje ter jim tudi ni iznova plačevati taks, zglasiti se pa morajo zaradi vzprejema zgoraj navedeni dan. — Da se razbremenita obe državni gimnaziji v Ljubljani, je visoko c. kr. ministerstvo za bogočastje in nauk nadalje ukazalo, da tudi tistih učencev, katero je po njih rojstvu in njih rodbinskih razmerah šteti za pripadnike državne gimnazije v Novem Mestu, in sicer učencev iz ozemlja c. kr. okrajnega glavarstva Novo Mesto in Črnomelj in iz ozemlja c. kr. okrajnih sodišč Krško, Kostanjevica, Mokronog in Zatičana, ni vzprejemati v obe državni gimnaziji v Ljubljani in da jim sme vzprejem samo v posebnega ozira vrednih slučajih dovoliti c. k. deželni šolski svet.

(† Janez Koman) so je rodil v Dravljah, šentvidske fare dne 3. nov. 1821, gimnazijo je izvršil v Ljubljani, bogoslovje pa v goriškem semenišču. Dne 12. nov. 1847. l. je bil posvečen v mašnika od o. škofa Loga s 23 tovariši vred; ti bili so prvi posvečeni od njega. Opravljal je več kapelanij izven Trsta; leta 1855. so ga pa poklicali v Trst, koder je bil več let vodja in katehet na ljudski šoli. L. 1870 je dobil faro pri sv. Mariji večji, ali jezuitih. Za njegovega župnikovanja se je v cerkvi postavil sv. križev pot, larska votlina, nov božji grob in še mnogo drugega. Ni dolgo, kar je bil imenovan za častnega kanonika tržaške stolnice. Naj v miru počiva!

(Duhovnih vaj) v ljubljanskem Alojzijevisču udeležuje se 119 duhovnikov domače škofije.

(Finančno ministerstvo) je v sporazumu z notranjim ministerstvom gasilnemu društvu v Gorjah pri Bledu dovolilo tombolo v društvene namene, novomeški unif. meščanski gardi pa srečkanje v korist mestni godbi.

(Duhovne vaje za učitelje.) Na željo nekaterih gg. učiteljev, ki so kot organisti zadržani dne 8. in 9. septembra udeležiti se duhovnih vaj, sklenilo se je, predstaviti duhovne vaje na ponedeljek dne 10. septembra. Začetek ob 6. uri zvečer. Gospodje oglašenci se uljudno prosijo, da blagovolijo o tej spremembi obvestiti gg. tovariše.

(Dopolnilne volitve za koroški deželni zbor.) Na Koroškem sta izpraznjena dva deželno-zborska mandata: Po smrti K. Schnablegerja za mesta in trge Šmohor, Trbiž, Naborjet in Bleiberg-Rovte in po smrti O. Nischelwitzerja za kmetske občine okrajev: Šmohor, Trbiž, Podkloster in Kotiče. Dopolnilne volitve so razpisane za 27. in 29. sept. t. l.

(Iz Celovške škofije.) Mil. g. knezoškof so imenovali č. g. Fr. Holeca, župnega upravitelja v Možici kanonikom kol. kapitelja v Velikoven. — Ta teden se vrše duhovne vaje za duhovnike krške škofije v „Marijanišču“ Udeleži se jih okrog 40 č. gg. na čelu jim mil. g. knezoškof.

(Iz Metlike.) 28. avgusta. V nedeljo smo imeli pri Treh Farah tako imenovano „Jernejsko žegnjenje“. Sešlo se je tudi letos kakor druga leta obilo število pobožnega ljudstva z Belokranjskega in sosedne Hrvatske. Vseh je bilo gotovo nad šest tisoč. Bratsko sta se tukaj združila Hrvat in Slovenec ter se v pobožnih molitvah priporočala trifarški Materi Božji. Prišlo je tudi lepo število unijatov, ki so potomci nekdanjih Uskokov. Dasi imajo ti slovansko liturgijo, se vendar ob vsaki večji slovesnosti udeležujejo naših bogoslužnih vaj. Vzlasti lep prizor je bil v soboto zvečer. Ves prostor pred cerkvijo so napolnili romarji. Malo v stran so Hrvatje pekli janjce, oštirji pa so točili starega metličana. Zdaj pa zdaj so Hrvatice zapele kako narodno pesem. Vmes pa si čul, kako je Hrvat ravno ponujal pečnega janjca, na vse grlo kričeč: „Vruče, vruče!“ Berači pa so nepretrgoma prepevali v enakomernih melodijah svoje beraške pesmi in prosili tako milodarov. V nedeljo smo imeli štiri svete maše, in ker večina ljudstva ni mogla iti v cerkev, je bil ob 6. in 10. uri jeden govor tudi zunaj cerkve. Tudi k svetim zakramentom so pristopili romarji v obilem številu. — Celi ta čas pa se ni prigodila nijedna nerodnost, dasi se je veliko janjcev pojedlo in veliko vina popilo. Da je na Gorenjskem kje v navadi take vrste shod, bi se gotovo ne steklo vse tako gladko. — Našemu rojaku, č. g. dr. Korenu, so ob zadnjem požaru v Reki v skladišču zgorele vse knjige, vredne nad 300 gld. Še večja zguba je pa zanj to, da so mu s knjigami vred zgoreli tudi vsi izpiski, ki jih je s trudom sestavljal ves čas svojih študij v Rimu.

(Deželnozbornske volitve.) Iz Gorice dne 28. avgusta. Včeraj so občine goriške okolice volile deželnega poslanca. Politiško društvo „Sloga“ je proglasilo kandidatom preč. g. B. Grča, župnika v Šempasu. Pri vsem znanem razkolu ni bilo javnega nasprotnika. Tudi ni bilo očitne agitacije proti Sloginemu kandidatu. Število vseh volilnih mož je 126. K volitvi je prišlo 120 mož in vsi so glasovali za župnika Bl. Grča. Ta je bila res vzgledna volitev, tudi glede discipline častna za volilce kakor tudi za izvoljenega poslanca. Ni je bilo še volitve na Goriškem, pri kateri bi bili vsi volilci brez izjeme soglasno volili, kakor ob tej priliki. Volitev je trajala od 10 do 12 ure. Predsednik volilni komisiji je bil g. Filip Trpin, častno znani župan svetokriški. Volilni možje so bili v primernem številu izbrani izmed duhovnikov, posestnikov in učiteljev. Po volitvi se je večina volilcev zbrala „pri zvezdi“. Tje je prišlo tudi nekaj odličnih narodnjakov, ki so navdušeno pozdravljali novega deželnega poslanca. Danes so volili poslanca veleposestniki. Izvoljen je bil kandidat polit. društva „Sloga“ Klančič s 119 glasovi proti Jakoniču, ki je dobil 23 glasov.

(K duhovnim vajam v goriškem semenišču) se je zbralo blizu 60 duhovnikov goriške nadškofije okoli preljubljenega prevzvišenega nadškofa.

(Pogreb † Lovro Rutarja.) Iz Gorice: Včeraj dne 28. avgusta je bil pogreb monsignora Lovra Rutarja. Iz bolnišnice usmiljenih bratov so ga prepeljali na Sv. Goro, kjer je 22 let uzorno oskrboval svetišče Matere božje. Naj mu sveti večna luč!

(Čehi in slovenska nižja gimnazija v Celju.) Ustanovljenje samostojne nižje gimnazije slovenske v Celju provzroča še vedno dosti hrupa v nemško-liberalnem taboru, in to samo zbog tega, da bi „v pomirjenje mislij“ Nemci prejeli kako mastno nagrado. „Kaka nagrada da bode to — piše „Hlas Národa“ — ni možno še danes uganiti, a bojimo se: da bodo račun v pomirjenje Nemcev plačali — Čehi! Tudi na to moramo pripravljati biti.“

(Življenje je rešil) posestnik Andrej Benčan triletnemu Janezu Ogrizku, ki je v Strmici v postojinskem okraji pal v neki tolmun.

(Za kolesarje.) Kakor poroča tukajšnji uradni list, nameravajo kolesarjem dati številke, ker se vsled hitre vožnje večkrat prigode nesreče in jo krivec hitro odkuri. Ta naredba bode v prvi vrsti dobra proti znanim kolesarjem, ki vozijo skozi mesto.

Društva.

(Slovensko bralno društvo v Škofji Loki.) Vabilo k izletu slov. bralnega društva v Škofji Loki k sv. Joštu dne 3. sept. 1894. Vspored: I. Odhod iz Škofje Loke ob 4. uri 54 minut v nedeljo popoldne z vlakom do postajališča sv. Jošt, oziroma v ponedeljek ob 3. uri zjutraj peš čez Planico. II. Ob 7. uri pri sv. Joštu sv. maša, pri kateri bodo peli peveci slov. bral. društva. III. Prosta zabava. Pri neogodnem vremenu se izlet preloži.

O d b o r.

(Delavsko bralno in pevsko društvo v Mariboru.) Vabilo k veselici, katero s prijaznim sodelovanjem slavnega tamburaškega zbora Mariborske čitalnice pod vodstvom gosp. Miroslava Nerat-a priredi „Delavsko bralno in pevsko društvo v Mariboru“, dne 2. septembra 1894 v prostorih hotela „Nadvojvoda Ivan“. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Redni, kakor i podporni udje so prosti vstopnine. Vstopnina za neude 20 kr., za obitelji 40 kr.

O d b o r.

Telegrami.

Dunaj, 28. avgusta. Ker brzojav zaradi slabega vremena ni mogel povsod poslovati, je danes le malo poročil o koleri. Iz Bukovine se poroča 12 novih slučajev obolenja in 5 slučajev smrti v devetih občinah, v Galiciji pa v 37 občinah 70 slučajev obolenja in 50 slučajev smrti.

Dunaj, 28. avgusta. Mejnarodna komisija je odobrila postopanje kmetijske borze v vprašanju, naj bode li letos žitni sejem. Komisija prepušča borzi, da tudi drugo leto odloči, če se priredi sejem. Pred definitivno odločitvijo, naj pa vendar vpraša za mnenje tudi vnanje komisijske člane.

Dunaj, 29. avgusta. Mej Gstallerbodemom in Hieflaunom je včeraj zvečer skočil tovorni vlak s tiru, ker je bil hud nalive poškodovan tir. Trije železniški služniki so lahko poškodovani. Dokler se proga ne popravi, morajo potniki se presedati.

Dunaj, 29. avgusta. Kmetski shod je sklenil več resolucij, ki se tičejo vredenja rek, preustrojenja občinske uprave in razširjenja volilne pravice.

Ischl, 29. avgusta. Trgovski minister grof Wurmbrand je prišel semkaj.

Gmunden, 29. avgusta. Nadvojvoda Karol Ludovik in nadvojvodinja Marija Terezija sta semkaj prišla s hčerama, da obiščejo rodbino vojvode Virtemberškega.

Inomost, 29. avgusta. Nemškoavstrijski shod antropologov se je včeraj zaključil.

Vratislava, 29. avgusta. V okolici je bila huda nevihta. Toča je več tisoč oken pobila. Vihar je podiral drevesa, in povsod napravil zanogo škode. Neki stoječ železniški vlak je spravil v tir, da je povozil tri delavce. Jeden je mrtev, dva težko ranjena. Dve osebi je strela ubila.

Levov, 29. avgusta. Včeraj je semkaj prišel iz Peterburga veliki knez Ciril Vladimirovič.

Berolin, 29. avgusta. Cesar je podaril čevljarju Prenzlerju, ki je spolnil 100 let, porcelansko ploščo s cesarjevim portretom in 300 mark. Cesar je sam prišel na to misel, ko je po časopisih čital, da dopolni čevljar sto let.

Berolin, 29. avgusta. Socijalni demokrat Wabnitz se je zastrupil popoldne na pokopališču v marcu palih. Povod samomoru je, ker bi bil moral nastopiti desetmesečno kazen v ječi.

Berolin, 29. avgusta. Pod pokroviteljstvom cesarice sezidana cerkev sprave se danes blagoslovi.

Pariz, 29. avgusta. Minister kolonij še ni dobil nobenega poročila o porazu pri Timbutku-u. Misli se, da je dotično poročilo bilo izmišljeno.

Neapolj, 29. avgusta. Policija je zaprla 7 dijakov, ker so imeli neko društvo, katero je hujskalo k revolucionarnim demonstracijam ob obletnici lanskih dijaških izgrediv.

Haag, 29. avgusta. Minister za kolonije dobil je telegram, v katerem se potrjuje, da je ekspedicija odposlana proti Lomboku bila tepena in je veliko izgubila. Poslala sta se ekspediciji na pomoč bataljon pešcev in oddelek topništva. Tudi pomorske moči ekspedicije se pomnože.

Aix-les-Bain, 29. avgusta. Včeraj je grški kralj odpotoval v Genf, od koder odputuje v Kodanj.

London, 29. avgusta. Poročila iz Tangera zanikavajo novico razstrošeno po časopisih, da je maročanski sultan umrl. Sultan je bil pač bolan, ali mu je že bolje.

Bukingham, 29. avgusta. Grof Pariški je nevarno zbolel.

Yokohama, 28. avgusta. Ljudstvo sili, da se naj hitro japonske čete napravijo na pot proti Peking.

Shanghai, 29. avgusta. Kitajci so s pomočjo 5000 Korejcev po hudem boju zavrnil japonsko vojno z velikimi zgubami. Kitajci so se dalje pomaknili do Kaisoenga, 40 milj od Seoula.

Umrli so:

27. avgusta. Avgust Pogačar, tesarjev sin, 1 leto, Tržaška cesta 35, croup.

Tuji.

27. avgusta.

Pri **Sonu**: Ditz, Volk, Kleber, Gambrich, Reisshart z Dunaja. — Kaufmann, Koller z Reke. — Ditz, Vlach, Finzi iz Trsta. — Maulwurf iz Barca. — Pauser iz Pulja. — Scherach iz Celovca. — Pedrosi iz Tridenta. — Ivanović iz Spljeta. — Dvořak iz Kotora. — Vendler iz Šibenika. — Vigorini iz Rima. — Razboršek iz Bleda. — dr. Schmidinger iz Kamnika. — Redl iz Gorice. — Hoffmann iz Maribora. — Kemeny iz Debreczina.

Pri **Maliču**: Dotzler, Kastner, Haumann, Bolgeri, Neubauer, Lemberger, Pluhaczek, Ulman, Weisz, Fritsch, Köstler z Dunaja. — Thomann iz Monakovega. — Czesky iz Gradca. — Manojlovič, Crnadak, Rankl iz Zagreba. — Sectner in Wolfer iz Trsta. — Hauser iz Krakovega. — Pfeifer iz Ribnice. — Čulk iz Krškega. — Vitez Laufer, Pokorny iz Celovca. — Traut iz Bolzana. — Šutey iz Dolenje Vasi. — Wassich z Reke. — Manojlovič iz Djakovega. — Engeli, Tegmeier iz Aachen-a. — Zimmermann iz Albone. — Markič iz Golca. — Lemaca iz Gradca. — dr. Forlani iz Spljeta.

Pri **bavarskem dvoru**: Feda z Dunaja. — Köstner, Jonke, Weiss iz Kočevja. — Kabš iz Semiča.

Pri **Južnem kolodvoru**: Starz, Merše iz Gorice. — Radesch iz Novega Mesta. — Eitner, Spitter iz Berolina.

— Ornstein iz Zagreba. — Dostal z Dunaja. — Marok iz Istre.

Pri **avstrijskem caru**: Majaron iz Borovnice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	738.4	16.4	sl. sever	jasno	
28. u. pop.	736.4	29.5	sl. zapad	"	00.0
9. u. sveč.	735.5	21.0	"	"	

Srednja temperatura 22.3° za 4.8° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. avgusta.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	6 20	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	4 50	Surovo maslo,	72
Ječmen,	4 50	Jajce, jedno,	2
Oves,	5 50	Mleko, liter	10
Ajda,	6 50	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5	Teletje	68
Koruza,	6 50	Svinjsko	66
Krompir,	2 14	Koštrunovo	36
Leča, hktl.	10	Piščanec	40
Grah,	12	Golob	17
Fizol,	7	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo, kgr.	90	Slama, 100	1 42
Mast,	68	Drva trda, 4 kub. m.	6 40
Speh svež,	58	" mehka, 4	4 80

Leopold Tratnik

proj M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27,

priporoča prečistiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljše urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečisti in spoš. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posreabri in poniklja po najnižji ceni. 311 26-14

Zadnji mesec!
Glavni dobitki 60.000, 10.000, 5.000 gld.
v gotovini le z 10% odbitka.
Levovske srečke à 1 gld. priporoča
„MERCUR“ menjalnična delniška družba
303 1 na Dunaju, Wollzeile 10. 418 10

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča po pošti.

Ubald pl. Trnkóczy
lekar zraven rotovža v Ljubljani
priporoča:

Kurjeočesno tinkturo.

Bolečine pomirljivo sredstvo pri kurjih očesih in pri trdi koži na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s ščetko pomaže bolni del na nogi. — Stekleničica z rabilnim navodom in ščetko velja 40 kr., tucat 3 gld. 50 kr.

Cvet zoper trganje (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Marijacejske kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucati 4 gld. 80 kr.

Planinski zeliščni ali prsni sirop za odraslene in otroke; raztvorja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri zabasanju, in skazeži želodec. — Škatulja 21 kr., 1 zavojček s 6 škatuljami velja 1 gld. 5 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se dobijo v 292 16

lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja
v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

436 1

Ginjenega srca naznanjam s tem v svojem imenu in v imenu drugih sorodnikov, da je moj presrečno ljubljani, nepozabni soprog, gospod

IVAN BRIC

c. kr. deželne sodnije svetnik in okrajni sodec

včeraj zvečer ob 7. uri po kratki, hudi bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, v starosti 62 let v Gospodu zaspal.

Truplo pokojnikovo se v četrtek dné 30. avgusta ob 2. uri popoldne iz hiše, kjer je umrl, prenese na kolodvor v Lescach in prepelje v Ljubljano, kjer bo ob 5. uri popoldne z državnega kolodvora mrtvaški spreved na pokopališče k sv. Krištofu, kjer se položi v lastni grob.

Svete zadušne maše se bodo brale v Radovljici in Ljubljani.

V Lescach, dné 29. avgusta 1894.

Emilija Bric.

Posestvo

gospé Štefanije Ilk v Lescach na Gorenjskem jedno minuto od kolodvora c. kr. državne železnice oddaljeno, obstoječe iz **jedn nadstropne hiše, gospodarskega poslopja, dvorišča in dveh vrtov**, v prav dobrem stanu, prodati se ima vsled dovoljenja c. kr. okrajnega sodišča v Radovljici z dné 8. avgusta 1894, št. 4850, na

javni prostovoljni dražbi v Lescach

dné 13. septembra t. l.

dopoldné od 9. do 12. ure, in se bo izklicalo za 9000 gld.

Hišno poslopje,

v katerem je vže od nekaj trgovina z mešaním blagom, stoječe v sredini Lescach, obče priljubljenem letovišču in v najbližji bližini Bleda, ima več stanovanj, zajedno pa tudi za kakersno koli si bodi trgovino priprave prostore.

Dražbeni pogoji so pri podpisanemu na vpogled.

A. Rudesch,

c. k. notar v Radovljici kot sodni komisar.

432 3-2

Dunajska borza.

Dné 29. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 " 55 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 40 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97 " 90 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 90 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	95 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1021 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	370 " — "
London vista	124 " 30 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 " 97 1/2 "
20 mark	12 " 20 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 88 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 65 "
C. kr. cekini	5 " 90 "

Dné 28. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 " 50 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96 " 40 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 " 25 "
Dunavske vravnave srečke 5%	127 " 50 "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 " 25 "
Posojilo goriškega mesta	— " — "
4% kranjsko deželno posojilo	67 " 40 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "
Priporitetne obveznice državne železnice	224 " — "
" " južne železnice 3%	158 " 35 "
" " južne železnice 5%	128 " — "
" " dolenskih železnic 4%	98 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmovske srečke, 40 gld.	69 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	71 " 25 "
Waldsteinske srečke, 20 gld.	51 " — "
Ljubljanske srečke	24 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	169 " 60 "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3208 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	488 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	111 " 75 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	75 " — "
Montanska družba avstr. plan.	87 " 60 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	176 " — "
Papirnih rubljev 100	133 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izšrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjalnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice